

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 17. Quàm fuerit Samsoni perniciosum, capillos sibi tonderi, in quibus eius consistebat fortitudo. Idem iudica de Ecclesia, dum eius sacerdotes & Prælati tanguntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

1. Reg. 24. rum lenitate eum alloquebatur: *Quia Christus*
7. *Domini est: ut nunquam os aperuerit in eius*

contumeliam, licet tot singulis horis ab eodem iniuriis laceratus. Nec omittit miserum illum casum & occasum Ozeæ tangentis arcam fœderis Domini, qui *Mortuus est sibi coram Domino.* Quid igitur commisit criminis arcam tangens iam ad casum inclinatam? Non ad te pertinet, qui subditus es & secularis tangere Sacerdotem, nec coram multitudine in eum linguam tuam explicare: hoc enim est tangere ipsum Deum: *Qui vos tangit, tangit pupillam oculi mei,* ait Dominus.

Insolitum quid refert Vates Hieremias, qui ex professo, Dei quæ mandato prædicat Babylonis tremenda supplicia, quibus urbem illam strictius visitaret, per manus Persarum asque Medorum, qui eius essent monarchiam regnumque vastaturi: *Ascendit contra eam gens ab Aquilone qua ponet terram eius in solitudinem, & non erit, qui habitet in ea. Quæ tanti Domine culpa supplicij? Quia videntes illi, certentesque Sacerdotum Hierusalem mores peruersissimos, iudicarent, sibi licere mittere in illos manus populamq; sacrilegum, nefandumque castigare, quippe qui tam horrendis sceleribus Dei maiestatem prouocabant: *Dixerunt: non peccauimus pro eo quod peccauerunt Domino. Genimina viperarum: dicit Dominus, Sacerdotes meos oppressistis eo titulo ac nomine quod essent peccatores: Et quis vobis hanc dedit facultatem? Si mali sint, & casum minentur ut fœderis arca, modò in hanc, in alteram modò partem inclinentur, vos manus cohibete: illos enim qui tangit, me tangit. Repetamus argumentum cum Dni. Chrylostom. Si in illum: eo quod linguam extenderit, contraque hominem plebeium murmurat, Deus sic exardescit, pœnitque atrociter: Vide quæ te maneat pœna, qui contra proprium patrem, Prælatum, Pastoremque murmurat iniquitatus? Quale de te sumet supplicium, qui ad hoc omnes intendis neruos, ut naso suspendas Sacerdotes, irrideasque Prædicatores? Proditor: *Sicut nouacula acuta fecisti idolum, dum lingua capillos præcidis, ipsum Christum, qui caput est Ecclesiæ, turpius inhonoras.***

III. *Cui Oza sit percussus. Zach. 2. 8.*

Hier. 50. 3.

§. 17. *Quæ fuerit Samsoni perniciosum, capilli sibi tondenti, in quibus eum consistebat fortitudo. Idem iudica de Ecclesiæ, dum eius sacerdotes & Prælati tanguntur.*

ALio quoque modo licet nobis exponere verba Psalmistæ, quibus, ut sentio, proditorium Dalila tangit scelus. Quam fortis, imò fortissimus Samson? tam robustus, ut pessula, setæque, endulas diffringeret, portas sustolleret, leones discerperet. Et vnde ei fortitudo, & tanta corporis fortitudo? Hanc Deus capitis eius criminibus alligauerat. Est homo (testatur Philosophus) *Arbor inuersa.* Radices suæ capilli: Arbor terræ radices abscondit, ex illa quippe suam accipit, fugitque virtutem, robur, fœcunditatem: at Samson in cœlestium fastum suas atollit, inde enim suam accipiebat, virtutem, robur, fortitudinem. At rei tam leui, quæ quolibet agitatur vento, tales Deus vires alligauit? Alligauit omnino. Quid molitur fallax illa mulier? Scelus aggreditur proditorium: rasi omnes crines eius. Dormiebat Samson in sinu Dalilæ, securus, capilli tondentur, recessisque ab eo fortitudo. O quam robusta mater Ecclesiæ, quam animosa? Quantis viget vitibus? pessula catenæque dirumpit peccatorum, portas aperit cœlorum, quinimo & inferni clausura dirumpit dæmoniorum. In quibus ei tanta fortitudo? In capillis, qui illam adornant, in Sacerdotibus. Ex capite crines enascuntur. Caput Ecclesiæ Christus, ex eo sumunt robur, virtutem, viresque Sacerdotes & Prælati, easque tantas, ut pessula dirumpant peccatorum, veles dimittant inferni, ianuas aperiant cœlorum. Illis dixit Christus: *Dedi vobis potestatem calcandi super serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimicæ.* Et iterum: *Quicumque solueris Mat. super terram, &c.* Cui linguæ tuæ nouacula capillos detondes? In quem contumax insurgis? In quem tua calcas calumnia ac irreuerentia? In quem bella moues? De quo murmurat? De Sacerdotibus? de Superioribus? de Prædicatoribus? de Confessariis? O Iuda sceleratior; illos rescindens capillos, Ecclesiam demoliris. O Ioseph Impostor Luthere, qui tuis proditor? Esse non contumaciter contuenit Papam, Episcopos, Sacerdotesque? Num capillos, qui de Christo capite Ecclesiæ nascuntur, detondes? An ignoras, te illis Ecclesiæ vires omnes eneruare, illamque demoliri? Hoc fuit Doeg Idumæi facinus sacrilegum,

gum, occidendo Sacerdotes. Hoc quoque te-
ipsum commaculas, illis crines rescindendo, in
quibus Ecclesie constat & potestas, & auctori-
tas. Hinc liquet Christianam Rempubli-
cam ad peiorem non posse deuolui statum, quam
dum eius Prælati, ac Sacerdotes vilipendun-
tur.

Conqueritur Deus per Oseam Prophetam,
in tantum crevisse populi nefandissima crimi-
na, ut peccata quasi torrentem in petu rapidissi-
mum conflarent, homicidiorum, adulteriorum,
furtorum & fraudum, &c. *Maledictum est menda-
cium & homicidium & furtum, & adulterium,
& mendacium inuenerunt, & sanguis sangui-
nem tetigit.* De eorum igitur Domine, age re-
medio. Serò consulis, quia eo usque accessit eor-
um nequitia, ut Sacerdotes despiciant, & in il-
los peruelles commoueantur: *Populus hic sicut
qui contradicunt Sacerdoti.* Sa is huic consonum
narrat sermo diuinus, rationem adducens, quã
Deus irritatus populum sibi dilectum, manibus
tradiderit Nabuchodonosor, qui templi euer-
tic, flammam tradidit, ipsum autem populum ca-
ptiuum abduxit in Babylonem. Multiplicata e-
rant populi peccata ac graua nimis, studet illis
Deus conuertendis, in hunc finem suos desti-
nat ministros, Sacerdotes, prædicatores: At tam
peruersus erat ille populus, tamque pertinax
eorum malitia, ut illos exsibilarent, ludificaret,
deriderent. Sicine populus stulticet? Iacta est
alea, nullum superest vobis remedium. *Mittebat
autem Dominus Deus patrum suorum ad illos, per
manum nuntiorum suorum, de nocte surgens, &
quotidie commoneus, eo quod parceret populo suo
& habitaculo suo. At illi subsannabant nuntio,
Dei, & paruipendebant sermones eius, illudobantque
prophetis, donec ascenderet furor Domini in popu-
lum eius, & esset nulla curatio.* Vltima notate
verba: *Et esset nulla curatio.* Timeamus nobis vi-
dentes quo nunc despectu habeantur Dei mi-
nistri eiusque Sacerdotes, quantum illis detra-
hatur, quantum murmur contra illos, Caue ne
nulla tibi sit curatio.

§. 18. Potestatem habent Prælati absoluendi,
leges condendi, excommunicandi, proinde ex
aquinre illis obtemperandum.

que nõ recta? Tale enim quiddam video mihi
posse præsumere de talibus Cathedralicis, qui-
bus ait Dominus: *Hypocrita, quomodo potestis hoc* *Matth. 23.*
na loqui, cum sitis mali? Hanc ventilat D. Aug. 34.
difficultatem: Dico igitur primum: *Omnia qua-* *Lib. 4. de*
cumque dixerint vobis seruare, & facite, quando *Dost. in*
nimirum loquuntur secundum Cathedralam, nõ *Christi-*
quando sua proponunt phantasmata & inten- *c. 27.*
tiones: hoc enim est, quod Dominus ait: *Proph-* *Ezec. 13. 2*
ta, qui prophetant de corde suo. Secundum, ut at-
tendas num ille, qui docet, sit legitimus do-
ctor, qui cum auctoritate doceat, & iuxta præ-
scriptum ordinem in Cathedra Ecclesie Ca-
tholice: Si talis sit ipsa eiusdem cathedre au-
toritas eum obligabit, ut nihil in ea audeat
proponere ab ea alienum: *Ille cathedra* (inquit
D. Augustinus) *non eorum, sed Moysi, cogebat eos bo-* *D. Aug.*
na dicere, etiam non bona facientes. Agebant ergo *Lib. de de-*
sua in vita sua, docere autem sua, cathedra illius non *strina*
permittit aliena. Huius occasione prosequi-
tur D. Augustinus, præclarissimis rationibus capi-
te suo dignissimis, quibus ostendit, quomodo
sint omnia faciendia, quæ diximus. Porro hoc
Quacumque bene declarauero per aliud, *Qua-*
cumque, quod ipse Christus ait Simoni, quando
ipse excelssimam illam emisit de Christi di-
uinitate confessionem, ob quam meruit inter
Apostolos in Dei regno Principatû: *Tu es Chri-* *Matt. 16.*
stus filius Dei viui. Respondit illi Dominus: *Et 17.*
ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petra-
edificabo Ecclesiam meam, &c. Et tibi dabo clauas
regni caelorum, & quacumque ligaueris super ter-
ram, erunt ligata & in caelis, & quacumque solue-
ris super terram, erunt soluta & in caelis. Vocando
eum petram, Christus illum quasi alterum se in
terra constituit, quia petrae nomen particulare
erat Christo, ut notat D. Paul. ex verbis Pauli:
Ece pono in Sion lapidem angularem, probatum. *Rom. 9. 33*
Hoc suum illi communicat nomen: q. d. Te fa-
cio velut alterum me in terra. Hic notabis, id
quod diximus, superioris videlicet referre pet-
sonam Christi. In eo vero nõ ait: *Dabo tibi cla-*
ues regni caelorum, & quacumque ligaueris, ac, qua-
cumque solueris, plenariam iudicare volui, quam
illi daturus esset, potestatem. Primò dâs ei qua-
cumque soluendi potestatem, dat ei à quibus-
cumque absoluendi peccatis auctoritatem. cuius
adeo fortia sunt vincula, ut nulla sit pote-
stas creata, quæ vel eorum minimû valeat ab-
soluere. O consolatiuem emittentissimam.
Quosdam inuenies suspitione tremulos, post
absolutionem num sint nec ne verè absoluit,
considerata scelerum suorum grauitate. *Frater*
mi,

Orat. 4.

2. Par. 36.

15.

34

Omnia ergo, quacumque dixerint vobis, ser-
uate & facite, secundum opera verè eorum,
nolite facere. Quomodo omnia, quæ præ-
ceperint, fecerit? Quod si doceant, iubeant
Hieron. Ep. de Lanuzza Tom. II.